

ger, som ere komne med Posten, ellers paa den Maade kunde blive opholdt. Dette bliver imidlertid en administrativ Sag; men jeg maatte ønske, at det skal være bestemt, at noget Saadant i saa Tilfælde skal skee; stor praktisk Anvendelse vil denne Bestemmelse dog neppe faae. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) mener, at man ogsaa kan udvide denne Bestemmelse om Tælling til Obligationer paa Navn, og han antog, at man skulde kunne paalægge vedkommende Postmester at udstede Beviis for Modtagelsen, som indeholdt Angivelse af Størrelsen af det Beløb, hvorpaa Documentet lyder, Udstedelsesdagen, samt af hvem Documentet er udstedt, og hvem det tilhører. Jeg maa tilstaae, at jeg har megen Betænkelighed herved; det er Noget, man ikke kan eller bør paalægge Postmestrene af den simple Grund, at de ingenlunde altid kunne være istand til at give en paalidelig Attest om disse Forhold, idet det nemlig i mange Tilfælde er meget vanskeligt med Sikkerhed at sige, hvem et saadant Papir tilhører. Det er et Spørgsmaal, som kan kræve meget Ofsyn og megen Undersøgelse, inden man kan komme til at udfinde det af selve Documentet. Dernæst er der ogsaa en anden Grund, som taler imod en saadan Fremgangsmaade, nemlig at den i alt Fald ved mange Leiligheder vilde medføre saa meget Tidstab, at jeg ikke troer, den kunde forsvares ligesoverfor de øvrige Forretninger, som Postmestren skal udføre. Endelig kommer hertil endnu den Betragtning, at naar man kun faaer saadanne Forsendelser betalte i Genhold til Forsendelsesværdien, vil Bederlaget derfor aldeles ikke staae i noget Forhold til den Præstation, der forlanges. Naar det ærede Medlem dernæst, hvis jeg forstod ham rigtig, spurgte, om der vilde være Noget i veien for, at Postmestrene, naar de vare istand dertil, og det ikke afholdt dem fra deres øvrige Forretninger, efter Overenskomst med vedkommende Affsender udstedte en saadan Attest, maa jeg dertil svare, at jeg ikke skjønner, der kan være Noget i veien derfor, men det maa da være under nævnte Betingelser; da skal jeg meget gjerne vække Haanden til, at det kan lade sig gjøre. Det Samme gjælder natu-

rligvis om det Forslag, det ærede Medlem har stillet under Nr. 9 — Jeg kommer nu til den foreslaaede Nedsættelse af Betalingen for Postanvisninger og Postoprævninger. Det er vel en Nedsættelse, som vil volde os noget Tab, men jeg antager dog ikke, at det vil blive meget stort, og jeg erkjender, at der er adskillige Grunde, som tale for, at saadanne mindre Summer som de, hvorom her er Tale, kunne forsendes noget billigere, end Lovforslaget tilsigter. Det har ogsaa en anden Fordeel, nemlig den, at der bliver et mindre Misforhold mellem Postanvisninger, som gaae i Kongeriget, og saadanne, som gaae til Slesvig og Holsteen. Jeg skal derfor tiltræde de Forslag, som ere stillede under Nr. 12 og 13. — Jeg kommer nu til det store Spørgsmaal om Forsendelsen af Aviser, hvilket idag har bestjæftiget det ærede Thing saameget. Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) skal jeg kun tillade mig kortelig at sige, at jeg af de Grunde, jeg ved 1ste Behandling tillod mig at udvise, ikke ret vel vil kunne tiltræde Forslaget under Nr. 10 a. Hvad derimod angaaer det Forslag, det ærede Medlem har stillet subsidiairt, forekommer det mig, at endeel af de Ulemper, som navnlig have bestemt mig til at stille det Forslag, der findes i Loven, ville blive afhjulpede derigjennem, men jeg maa dog tilføie, at jeg anseer det andet Forslag for bedre. Jeg maa i den Henseende tillade mig den Bemærkning, at naar det ærede Medlem for Bornholm (Kosob), meget veltalende fremhævede, hvorledes man ikke maatte knuse saadanne Industrier som de, hvorom her er Tale, kan jeg sympathisere overordentlig meget med ham i saa Henseende. Det er ikke min Tanke her paa nogen Maade at træde knusende op imod Noget, men jeg troer heller ikke, at den Forøgelse, jeg har foreslaaet, i Virkeligheden kan være knusende. Paa den anden Side vil det ærede Medlem dog vistnok indrømme mig, at man ikke kan tillægge Bladene en saadan Ukrænkelighed, at man ikke skulde kunne indrette sit Betalingsystem uden at tage Hensyn til, om en eller anden eller adskillige Aviser derigjennem vilde komme til at bære en noget større Udgift, end de nu gjøre.